

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce PATREM PIPE TECHNOLOGIES, s. r. o., se sídlem Třanovice 282, PSČ 739 53, zastoupeného JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem se sídlem Českobratrská 2, 702 00 Ostrava, proti žalovanému Ministerstvu životního prostředí, se sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. srpna 2010, č. j. 1245/580/10, 73504/ENV, sp. zn. 000369/A-10,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 19. dubna 2010 uložila Česká inspekce životního prostředí, oblastní inspektorát Ostrava, žalobci pokutu ve výši 20 000 Kč za porušení povinnosti stanovené v § 12 odst. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech (podle něj je každý povinen zjistit, zda osoba, které předává odpady, je k jejich převzetí podle tohoto zákona oprávněna; v případě, že se tato osoba oprávněním neprokáže, nesmí jí být odpad předán); postupovala přitom podle § 66 odst. 3 písm. b) zákona o odpadech. Žalobce podle zjištění inspekce předal odpad katalogového čísla 200301 obci Komorní Lhotka v množství 14,7 tun za rok 2008, přestože obec nebyla v roce 2008 osobou oprávněnou k převzetí tohoto odpadu do svého vlastnictví.

Žalobcovo odvolání zamítl žalovaný dne 27. srpna 2010 a napadené rozhodnutí potvrdil. I pokud odpad odvěžela namísto obce Komorní Lhotka jí založená společnost Služby

občanům, s. r. o., nemění to nic na posouzení věci, protože ani tato společnost nebyla provozovatelem žádného zařízení ve smyslu § 14 odst. 1 zákona o odpadech [nepostačuje, že byla oprávněna k nakládání s odpady ve smyslu živnostenského zákona a § 4 písm. r) zákona o odpadech], a nebyla tedy oprávněna nakládat s odpady formou sběru a výkupu. Fakturu za službu nakládání s odpadem ovšem vystavila žalobci obec Komorní Lhotka, čímž fakticky deklarovala převzetí odpadu do svého vlastnictví (společnost Služby občanům mohla odpad pouze přepravovat). Tento postup ze strany obce byl vůči žalobci nesprávný a matoucí, což ovšem nemá vliv na odpovědnost žalobce za správní delikt. Na případ se nevztahuje ani § 17 odst. 6 zákona o odpadech, podle nějž mohou právnické a fyzické osoby oprávněné k podnikání na základě smlouvy s obcí využít systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem: žalobce totiž nesídlí v obci Komorní Lhotka, ale v obci Třanovice. Uložená pokuta je nízká, neboť jde o první žalobcův delikt podle zákona o odpadech, nebylo přímo poškozeno životní prostředí a obec prokazatelně předala odpad oprávněné osobě (společnosti SKLADEKO, s. r. o.).

Žalobce v žalobě namítl, že svou povinnost podle § 12 odst. 4 zákona o odpadech neporušil. Odpad předával osobě oprávněné, společnosti Služby občanům, s. r. o., a to pouze k odvozu, neboť společnost následně odpad předala společnosti SKLADEKO, s. r. o. Jediného pochybení (administrativního) se žalobce dopustil při převzetí vážných lístků, které byly zasílány současně s fakturami: na lístcích totiž byla v kolonce *původce odpadu* nesprávně uvedena obec Komorní Lhotka. Udělená sankce neodpovídá právem předpokládané závažnosti ohrožení životního prostředí, protože odpad nebyl předán osobě neoprávněné k nakládání s odpady, ale došlo pouze k administrativnímu pochybení. Obec Komorní Lhotka zaslala žalobci dne 27. ledna 2003 potvrzení, podle nějž od žalobce odváží komunální odpad, který je následně likvidován společností SKLADEKO, s. r. o.; dne 15. prosince 2003 pak žalobci oznámila, že hospodářská činnost obce zaniká k 31. prosinci 2003 a veškeré pohledávky a závazky přecházejí na nově vzniklou společnost Služby občanům, s. r. o., jejímž je obec 100% vlastníkem. Součástí oznámení byl výpis z obchodního rejstříku, podle nějž má společnost jako předmět podnikání mj. nakládání s odpady (vyjma nebezpečných). Žalobce proto navrhl, aby soud zrušil rozhodnutí vydaná v obou stupních a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, případně aby snížil uloženou sankci.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech vyjádřených v napadeném rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

Žaloba není důvodná.

Podle § 4 písm. r) zákona o odpadech ve znění před novelizací provedenou zákonem č. 154/2010 Sb. je oprávněnou osobou každá osoba, která je oprávněna k nakládání s odpady podle tohoto zákona nebo podle zvláštních právních předpisů. Podle § 12 odst. 4 zákona o odpadech v tomtéž znění je každý povinen zjistit, zda osoba, které předává odpady, je k jejich převzetí podle tohoto zákona oprávněna. V případě, že se tato osoba oprávněním neprokáže, nesmí jí být odpad předán. Podle § 12 odst. 3 zákona o odpadech v tomtéž znění je k převzetí odpadu do svého vlastnictví oprávněna pouze právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která je provozovatelem zařízení k využití nebo k odstranění nebo ke sběru nebo k výkupu určeného druhu odpadu (*pozn.: udělování souhlasu k provozu takového zařízení upravuje § 14 odst. 1 zákona o odpadech*), nebo osoba, která je provozovatelem zařízení podle § 14 odst. 2, nebo provozovatelem zařízení podle § 33b odst. 1 písm. b) nebo za podmínek stanovených v § 17 též obec.

Žalobní námitky jsou v podstatě totožné s námitkami uplatněnými již v odporu proti původně vydanému příkazu České inspekce životního prostředí a v odvolání proti následně vydanému rozhodnutí ze dne 19. dubna 2010. Žalobce i v žalobě setrvává v přesvědčení, že

pokud byla společnost Služby občanům, s. r. o., podle výpisu z živnostenského rejstříku oprávněna k nakládání s odpady [živnost volná podle bodu 44 přílohy 4 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon)], mohl jí odpady předávat. S tím ovšem nelze souhlasit.

Ustanovení § 12 odst. 4 zákona o odpadech požaduje, aby osoba, které původce předává odpady, byla k jejich převzetí oprávněna *podle tohoto zákona*, tj. podle zákona o odpadech. Zákon o odpadech pak v § 12 odst. 3 podmiňuje možnost předání odpadu jiné osobě tím, že tato osoba provozuje zařízení k využití, k odstranění, ke sběru nebo k výkupu odpadů. Nestačí tedy, aby osoba, která odpad přebírá, byla oprávněna k nakládání s odpady podle živnostenského zákona. Samotné živnostenské oprávnění s předmětem činnosti „nakládání s odpady (vyjma nebezpečných)“ ještě neopravňuje živnostníka k tomu, aby bez dalších podmínek a na libovolných místech využíval, odstraňoval, sbíral, vykupoval atd. odpady. Zákon předpokládá, že ten, kdo s odpady nakládá jako profesionál, tj. jako oprávněná osoba, tak bude činit zpravidla v nějakém typu zařízení – ať už stacionárního, nebo mobilního. K provozování zařízení je nejprve třeba v souladu s § 14 odst. 1 zákona o odpadech získat souhlas krajského úřadu, který zároveň schválí provozní řád zařízení. Podrobnosti žádosti o souhlas stanoví vyhláška č. 383/2001 Sb.; ta ve svém § 1 stanoví, že žadatel o takový souhlas musí k žádosti připojit mj. živnostenské oprávnění; je tedy zřejmé, že živnostenské oprávnění s příslušným předmětem činnosti je pouze prvním předpokladem k tomu, aby živnostník mohl nakládat s odpady ve smyslu právě uvedeném (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. března 2007, č. j. 5 As 82/2006-64, www.nssoud.cz).

Oprávněna k nakládání s odpady nebyla ani obec Komorní Lhotka, která vůči provozovateli skládky důsledně vystupovala jako původce odpadů, které jí (prostřednictvím společnosti Služby občanům, s. r. o.) předal žalobce. To, že obec Komorní Lhotka i po 1. lednu 2004 vystavovala svým obchodním partnerům faktury, které správně měla vystavit společnost Služby občanům, s. r. o., bylo pochybením obce, nikoli žalobce (ačkoli žalobce si toho mohl na fakturách povšimnout a žádat o nápravu). Žalobce však není trestán za toto pochybení obce, ale za to, že ani subjekt, jemuž odpady fakticky předával (společnost Služby občanům, s. r. o.), ani subjekt, který se prohlašoval za původce odpadů (obec), resp. který formálně svým jménem předával na skládku odpad vyprodukovaný žalobcem, nebyli provozovateli zařízení podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech.

Sankce byla žalobci uložena podle § 66 odst. 3 písm. b) zákona o odpadech. Podle tohoto ustanovení uloží inspekce pokutu do výše 10 000 000 Kč fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která předá odpad osobě, která k převzetí předávaného odpadu není podle tohoto zákona oprávněna. Pokuta ve výši 20 000 Kč činí 0,2 % z horní hranice pokuty, kterou je možné uložit za tento správní delikt; správní orgány při ukládání pokuty vzaly v potaz, že životní prostředí nebylo v důsledku žalobcova pochybení nijak poškozeno. Nelze tedy souhlasit s tím, že pokuta byla uložena v nepřiměřené výši; ani moderace pokuty tak není namístě.

Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. ledna 2015

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková